

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

03 decembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Ursache Petru,

Judecători – Timofti Vladimir și Nicolaev Ghenadie,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către inculpatul Sagaidac Anatolie, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 februarie 2014, în cauza penală privindu-l pe

Sagaidac Anatolie Ghenadie, născut la 12 octombrie 1995, originar și domiciliat în or. Orhei, str. Colindătorilor 47;

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 30.10.2013 –26.12.2013 (prima instanță)

2. 30.01.2014- 19.02.2014 (instanța de apel)

3. 01.10.2014-03.12.2014 (instanța de recurs ordinar).

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Orhei din 26 decembrie 2013 Sagaidac Anatolie Ghenadie a fost condamnat:

- în baza art. 186 alin.(5) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal, la 6 ani închisoare;

- în baza art. 27, 186 alin.(2) lit. b,)c,) d) Cod penal la 1 an închisoare.

În temeiul art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 6 ani 6 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Procesul penal intentat în privința lui Sagaidac Anatolie în baza art. 186 alin.(2) lit. d) Cod penal a fost încetat, pe motivul împăcării părților, pe episodul de furt de la cet. Ochinca Tatiana.

Acțiunea civilă a fost admisă parțial, încasîndu-se de la Sagaidac Anatolie în beneficiul părții vătămate Lungu Larisa prejudiciul material în sumă de 102515 lei, cheltuieli pentru asistență juridică în sumă de 2500 lei, iar în partea prejudiciului moral, a fost respinsă ca neîntemeiată.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că Sagaidac Anatolie, împreună cu Babaș Ion, în perioada de timp de la începutul lunii iulie 2011 pana la 19 august 2011, de comun acord și prin înțelegere prealabilă inclusiv cuoalta persoană în privința căreia a fost încetată urmărirea penală (pe motiv de neatingere a vârstei de tragere la răspundere penală), au pătruns în garajul ce-i aparținea cet. Lungu Larisa, amplasat în or. Orhei, str. I. Pelivan 35, de unde pe ascuns au sustras bunuri materiale în sumă totală de 108 450 lei, prin ce i-au cauzat o daună materială în proporții deosebit de mari.

2.1. Tot el, la 19 noiembrie 2012, în jurul orei 00:30, acționând cu scopul sustragerii bunurilor altei persoane, printr-o înțelegere prealabilă cu alt minor în privința căruia n-a fost intentat dosar penal în temeiul neatingerii vârstei de tragere la răspundere penală, deteriorând ușa de la intrare, au pătruns în ghereta „Fornetti”, situată or. Orhei, str. V. Lupu nr. 34, care aparține SA"Servis", de unde pe ascuns a sustras bunuri materiale în sumă totală de 14 296 lei, prin ce i-au cauzat o daună materială considerabilă.

2.2. Tot el, în noaptea de 15 martie 2013 spre 16 martie 2013, urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altor persoane, a pătruns în gospodăria cet. Popescu Ghenadie, situată în or. Orhei str. Colindătorilor 49, de unde a sustras pe ascuns bunuri materiale în sumă totală de 1800 lei, prin ce i-au cauzat o daună materială considerabilă.

2.3. Tot el, la 08 iunie 2013, în intervalul orelor 10.00-16:00, acționând în scopul sustragerii bunurilor altei persoane, printr-o înțelegere prealabilă cu minorul Afleahunov Timur, acționând cu intenție unică, au pătruns pe teritoriul S.A. „Fabrica de fermentare a tutunului”, situată în or. Orhei, str. Negruzzi nr. 99A, de unde au sustras 50 m de cablu electric, cu prețul unui metru de 40 lei, în total în sumă de 2000 lei, ce aparținea fabricii de tutun, pe care l-au scos de pe teritoriul întreprinderii, după ce au revenit și au încercat să sustragă 3 roți cu prețul uneia de 1666 lei, în total în sumă de 4998 lei, de la automobilul ce aparține lui Gurduz Gheorghe, care era parcat pe teritoriul întreprinderii, și 3 motoare electrice, cu prețul unuia de 5333 lei, în total în sumă de 15999 lei, ce aparțin întreprinderii, însă acțiunile criminale, Sagaidac A. și Afleahunov T. nu le-au dus pînă la capăt din cauze independente de voința lor, deoarece au fost observați și reținuți de paznicul S.A. „Fabrica de fermentare a tutunului” prin ce au comis o tentativă de furt de bunuri ce aparțineau fabricii de tutun în valoare de 17999 lei și pătimitului Gurduz Gheorghe în valoare de 4998 lei.

2.4. Prin rechizitoriu Sagaidac Anatolie a fost pus sub învinuire pentru faptul, că la 07 mai 2013, aproximativ la ora 12:00, urmărind scopul de profit și sustragere pe ascuns a bunurilor altei persoane, în timp ce se afla la domiciliul cet. Ochinca Tatiana Grigore, situat pe str. Meșteșugarilor, nr. 3 din or. Orhei, avînd acces liber, profitând de neatenția acesteia, a sustras pe ascuns bunuri materiale în sumă totală de 2 136 lei, prin ce i-a cauzat o daună materială considerabilă.

Aceste acțiuni, de către organul de urmărire penală, au fost încadrate în baza art. 186 alin. (5), art. 186 alin. (2) lit. b), c), d), art. 186 alin. (2) lit. c), d), art. 27-186 alin. (2) lit. b), c), d), art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal.

Prin aceeași sentință au fost condamnați și Babaș Ion, Afleahunov Timur, hotărîrea în privința căroră, cu recurs ordinar, nu se contestă.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către inculpatul Sagaidac Anatolie prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei noi hotărîri, prin care să-i fie stabilită o pedeapsă mai blîndă, pe motiv că la momentul comiterii infracțiunilor era minor și nu conștientiza ilegalitatea acțiunilor sale.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 februarie 2014 a fost respins, ca nefondat, apelul declarat, cu menținerea hotărîrii atacate.

În motivarea soluției adoptate instanța de apel a reținut, că instanța de fond prin cumulul probelor administrate corect a constatat, că prin acțiunile sale ilegale Sagaidac Anatolie a comis infracțiunile incriminate, fiindu-i stabilită o pedeapsă echitabilă, cu aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal.

5. Decizie instanței de apel este atacată la 22 aprilie 2014 cu recurs ordinar și cu recurs suplimentar la 10 iunie 2014 de către inculpatul Sagaidac Anatolie, care vor fi examinate ca recurs unic, prin care, fără a invoca vreun temei prevăzut de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acesteia, invocând că a fost bătut și impus de către colaboratorii de poliție să încheie acord de recunoaștere a vinovăției prin aplicarea presiunii fizice și i-au fost încălcate drepturile garantate de CEDO, decizia este bazată pe presupuneri.

5.1. Procurorul, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat, invocând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, deoarece nu îndeplinește cerințele de conținut, prevăzute de art. 430 pct. 5) Cod de procedură penală.

6. Verificând argumentele recursurilor în raport cu actele cauzei, Colegiul penal consideră că acestea urmează a fi declarate inadmisibile din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 422 Cod de procedură penală, recursul se declară în termen de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

În speță se constată, că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recurs ordinar la 18 aprilie 2014 și recurs suplimentar la 06 iunie 2014 împotriva deciziei instanței de apel din 19 februarie 2014, pronunțată în ședința publică pe 17 martie 2014, în termen.

Instanța de recurs verifică legalitatea hotărârilor atacate în limitele motivelor invocate de recurent.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului declarat în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Starea de fapt reținută și de drept apreciată de către instanța de apel concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate, relatate și examinate în cuprinsul hotărârii atacate.

În opinia Colegiului penal, instanța de apel, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, verificându-le sub aspectul pertinentei și concludenței, atât pe cele obținute în procesul urmăririi penale cât și în cadrul ședințelor de judecată, cât ale apărării atât și ale acuzării, fapt ce face, ca concluzia despre vinovăția lui Sagaidac Anatolie privind săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 186 alin.(5), art. 27, 186 alin.(2) lit. b),c,) d), art. 186 alin.(2) lit. d) Cod penal, să fie întemeiată și legală.

Pe parcursul urmăririi penale cât și în cadrul cercetării judecătorești au fost respectate normele de procedură penală, probele fiind obținute în condițiile legii.

În acest context, instanța de recurs relevă că nu poate fi reținut, ca fiind întemeiat argumentul recurentului, precum că a fost bătut și impus de către colaboratorii de poliție să încheie acord de recunoaștere a vinovăției prin aplicarea

presiunii fizice, din motiv că acest fapt nu a fost invocat în apel, prin care a solicitat doar stabilirea unei pedepse mai blânde (Vol. VII, f.d. 166), nu a cerut interogarea părților vătămate în acest sens, inculpatul Sagaidac A. cu avocatul său, Gafton M. nu au înaintat careva cereri sau demersuri referitor la presupusa presiune fizică aplicată de către colaboratorii de poliție asupra inculpatului (Vol. VII, f.d. 201) și nu au dorit cercetarea suplimentară a probelor, și nici nu au invocat careva probe noi în instanța de apel (Vol. VII, f.d. 202-203). Mai mult, inculpatul Sagaidac A., fiind interogat în cadrul ședinței de judecată a instanței de fond a declarat că „*Consider că sunt vinovat*” (Vol. VII, f.d. 100-104), aceste declarații au fost date în prezența pedagogului, precum și a reprezentantului legal al acestuia (mătușa), ulterior, cauza fiind examinată în instanța de apel, acesta a indicat că „*Recunosc vina parțial, solicit o pedeapsă mai blândă*” (Vol. VII, f.d. 204), însă nu a indicat nici în prima instanță și nici în instanța de apel, precum că ar fi fost supus presiunii fizice de către colaboratorii de poliție, fapt pe care instanța de recurs ordinar îl consideră drept o metodă de autoapărare a inculpatului.

Totodată, Colegiul penal mai remarcă faptul că este neîntemeiat și argumentul recurentului, precum că decizia instanței de apel este bazată pe presupuneri, deoarece instanțele de judecată, dând o apreciere cuvenită materialelor cauzei, just au considerat că există suficiente probe care cu certitudine dovedesc vinovăția lui Sagaidac A. de comiterea infracțiunilor imputate și anume: declarațiile inculpatului Sagaidac Anatolie, declarațiile părților vătămate Lungu Larisa, Prodan Natalia Popescu Ghenadie, Gurduz Gheorghe, declarațiile martorilor Lungu Gheorghe, Ivanov Igor, Gospodarenco Iurie, Petrov Ion, Morari Dumitru, Turea Stanislav, Ciuj Radu, Lipciu Efimia, Cecan Vera; procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 15.09.2011; procesul-verbal de ridicare din 29.11.2011; procesul-verbal de ridicare din 29.11.2011; procesul-verbal de examinarea a obiectului din 04.01.2012; ordonanța de recunoaștere și de anexare la cauza penală a corpurilor delictive din 04.01.2012; procesul-verbal de examinarea a obiectului din 04.01.2012; ordonanța de recunoaștere și de anexare la cauza penală a corpurilor delictive din 04.01.2012; procesul-verbal de examinarea a obiectului din 05.01.2012; ordonanța de recunoaștere și de anexare la cauza penală a corpurilor delictive din 05.01.2012; procesul-verbal de examinare a obiectului din 05.01.2012; ordonanța de recunoaștere și de anexare la cauza penală a corpurilor delictive din 05.01.2012; procesul-verbal de examinarea a obiectului din 05.01.2012; ordonanța de recunoaștere și de anexare la cauza penală a corpurilor delictive din 05.01.2012; ordonanța și procesul-verbal de ridicare din 26.11.2012; ordonanța și procesul-verbal de ridicare din 07.12.2012; ordonanța din 07.12.2012 de recunoaștere și de anexare a corpurilor delictive cauza penală; ordonanța și procesul-verbal de ridicare din 03.12.2012; comunicarea telefonică din 16.03.2013 parvenită în Unitatea de Gardă a Comisariatului de Poliție Orhei; procesul-verbal de consemnare a plîngerii părții vătămate, Popescu Ghenadie; procesul-verbal de cercetare la fața locului din 16.03.2013 și fototabelul la acesta; raportul de expertiză dactiloscopică nr.4818/27 din 28.03.2013; procesul-verbal de ridicare din 16.03.2013 și fototabelul la acesta; procesul-verbal de ridicare din 25.03.2013 și fototabelul la acesta; ordonanțele prin

care au fost recunoscute ca corpuri delictive; 2 chei din metal și o ladă confecționată din aliaj metalic de culoare verde; procesul-verbal de cercetare la fața locului din 08.06.2013 și fototabelul la acesta; ordonanța din 24.06.2013 prin care a fost recunoscută ca corp delict cheia tubulară de model FORCE CR-V 17 mm.

Neîntemeiat instanța de recurs consideră și argumentul recurentului, referitor la faptul că prin hotărârile atacate i-au fost încălcate drepturile garantate de CEDO, întrucât poartă un caracter declarativ și nu este confirmat prin careva probe pertinente și concludente iar dezacordul părții în proces cu soluția adoptată de instanța de judecată, nu neapărat înseamnă că soluția conține careva erori de drept.

Totodată, Colegiul penal menționează că, instanța de fond a efectuat o justă individualizare a pedepsei aplicate inculpatului, atât sub aspectul naturii și al quantumului acesteia, cât și ca modalitate de executare, fiind respectate criteriile generale prevăzute în art. 7, 61, 75 Cod penal, concluzie ce a fost întemeiat menținută de către instanța de apel.

Astfel, instanța de apel corect la determinarea tipului și măsurii de pedeapsă, corect a ținut cont de prevederile art.75-77, 79 Cod penal adică, de caracterul și gradul prejudiciabil al faptei săvârșite, și anume că infracțiunea comisă de inculpat face parte din categoria infracțiunilor grave, comise cu participație, de persoana celui vinovat, care se caracterizează negativ la locul de trai, anterior a fost judecată pentru infracțiuni analogice, precum și de faptul că a comis infracțiunea fiind minor.

Prin urmare, Colegiul penal concluzionează, că instanța de apel a pronunțat o decizie legală, întemeiată și motivată, iar argumentele invocate de recurent nu sînt relevante din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, ce ar duce la implicarea instanței de recurs în sensul casării hotărîrii adoptate pe caz și potrivit legii, se impune inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către inculpatul Sagaidac Anatolie, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 februarie 2014, în cauza penală privindu-l pe **Sagaidac Anatolie Ghenadie**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată la 24 decembrie 2014.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Timofti Vladimir

Nicolaev Ghenadie